

je, da se Evropa toliko spametuje, da res za stalno napove vojsko vsaki vojski! Nikdar več vojske, bodi naš evropski ključ!

Žrtve svetovne vojne. Na zasedanju mednarodnih skupščinskih zastopnikov v Berlinu so med drugimi pregledali, kaj nam je svetovna vojska uničila. Dognali so, da jih je zaradi vojske umrlo na bojnem polju in doma 50 do 60 milijonov ljudi. Vsled požarov in uničenj znaša škoda do 400 milijard dolarjev (1 dolar je 56 dinarjev). Gospodarska škoda, ki je zadela posameznike, se sploh preceniti ne da. Te žrtve tudi kličejo celi Evropi: Nikdar več vojske! Kdor jo bo pa hotel, naj ga vsi ostali ukrote!

Tvoja močna opora.

Bilo je pred mnogimi leti lepega septemberskega nedeljskega jutra. Prišli smo ravnokar iz cerkve od jutranje službe božje. Imel jo je tuj duhovnik, ki je razlagal v svoji pridigi nedeljski evangelij o pticah, ki jih preživlja Oče nebeški, o lilijah na polju, ki jih tako lepo oblači in o Kristusovem opominu: »Nikar torej ne skrbite, rekoč: Kaj bomo jedli, ali kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili? Saj ve vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete.« Bil sem še deček, preteklo je od tega že blizu 30 let, a živo se še spominjam na besede, ki jih je ono jutro govoril neki starejši mož. »Tega evangelija«, tako je modroval, »jaz ne morem razumeti in ga prav verjeti. Kaj bo, če ne bomo skrbeli, če ne bomo delali? Če jaz ne bom delal, tudi ptice ne bodo imele kaj jesti . . .

Mislím, da se še godi mnogim drugim pri tem evangeliju ravno tako, kakor temu možu, da ga ne razumejo, da jim manjka prepričanje, trdne vere vanj. Drugače bi pa ne bilo toliko ljudi, ki si pustijo od življenjskih skrbi svojo dušo tako zagreniti, da nimajo v svojem življenju nobenega svetlega, veselega trenutka, drugače bi ne bilo danes toliko ljudi, ki si jemljejo življenje, ker jih je zadela kaka nesreča pri gospodarstvu, ker so pač imeli izgubo pri kupčiji, kakor je danes tolikokrat slišati in čitati: »Da«, tako ugovarjajo mnogi temu evangeliju, kako bi pa bilo na svetu, ko ne bi smeli nič skrbeti in se truditi. Pa nikakor ni hotel reči Gospod s temi besedami, da ne bi smel misliti in skrbeti, kako boš izhajal ti in tvoja družina, da bi ti ne bilo treba delati in se truditi. Saj tudi ptice, ki nam jih stavi Kristus za vzgled, ne živijo kar tako, da bi jim žito ali pa muhe letele v odprte kljunčke. Le poglej n. pr. lastovko, kako ves ljubi dan tako brez počitka leta sem in tja in lovi hrano sebi in svojim mladičem. Ko bi vse to izračunal in seštel, bi morebiti bilo več truda in napora, kakor ga imaš ti pri svojem delu. Ne, moramo skrbeti, moramo delati,

kolikor je v naših močeh, a, ko smo stavili svojo dolžnost, moramo biti mirni v zaupanju in trdni veri, da čuje nad nami očetovsko oko in očetovsko srce.

Pa pravijo drugi: »Kdo bi verjel v te besede, saj se ne izpolnjujejo.« Res, se vse izpolnjujejo ravno tako, kakor bi ta ali oni hotel imeti. Ni nam Kristus obljubil, da bomo dobili vse, kar si bomo za ta svet želeli in kar bi hoteli imeti. Ni nam od Kristusa obljubljeno, da bomo imeli — vsak dan meso in beli kruh, da bomo lahko hodili v sami svili. Ne, obljubljeno imamo le, da nas bo Bog preživel, morebiti le s črnim, ovsenim kruhom. Tudi nam ni obljubil Kristus, da bo Bog skrbel za nas na način, kakor bi si mi mislili. Za preroka Elija je skrbel ob času suše najprej tako, da mu je na čudovit način pokrokarjih pošiljal kruh. Potem pa je pustil za njega skrbeti ubogo vdovo, ki je imela v hiši le malo moke in nekaj olja. Ne veš, kako hoče Bog tebe preživljati. Morebiti hoče Bog, da se nekaj časa zdrav in močen preživljaš s svojimi rokami, potem morebiti pride čas, ko boš živel od tega, kar si si pripravil, ali pa boš moral živeti od dela in dobrote drugih. Gotovo pa je: Kakor dolgo te hoče Bog imeti na svetu, tako dolgo velja Kristusova obljuba, da te bo Bog preživljal.

Da, ravno tukaj, ko nam včasih ne gre v našo malo človeško glavo, moramo pokazati, da smo res kristjani, da trdno verujemo v besede, ki nam jih je govoril Kristus, da verujemo, da hoče Bog nad nami biti naš oče, ki skrbi za nas, da ima ta Bog preštete vse lase na naši glavi, da brez njegove volje ne pade niti en las raz našo glavo. Na nek način bo Bog svojo besedo, ki nam jo je dal po Kristusu, gotovo držal. Velikokrat jo je držal na čudežen način. Mož, ki je s kakor skala trdno vero zaupal v božjo previdnost, je bil častitljivi Don Bosko. Kako zvesto in očitno je Bog plačeval to njegovo zaupanje! Tako mu n. pr. leta 1860 njegov pek ni hotel več dajati kruha, dokler ne bi poplačal precejšnjega dolga, ki ga je že imel dalje časa pri njem. Don Bosko je poslal svoje dečke v cerkev, da bi prosili Boga, ki skrbi za ptice pod nebom, da tudi na nje ne bi pozabil in jih pustil brez kruha, sam pa je šel v mesto, da bi si kje izprosil potrebnega denarja. Nič ni vedel, kam naj se obrne, a naenkrat stoji pred njim mmož, ki mu pravi: »Don Bosko, ravno sem hotel k vam. Moj gospod je zelo bolan in želi govoriti z vami.« Don Bosko se takoj poda k dotičnemu gospodu in ta mu je na koncu razgovora dal ovoj, v katerem je bilo ravno toliko denarja, kolikor ga je moral plačati pri peku.

Zaupati moramo v božjo skrb in previdnost, zraven pa še nekaj. Ko Kristus govori o božji skrbi za nas, nam kaže razmerje Boga do nas kakor razmerje očeta do svojih otrok. Da pa to razmerje med Bogom in med nami v resnici obstoji, mora biti

naša skrb. Bo Bog naš oče, če bomo mi v resnici njegovi otroci. Tako se lahko z človeškim zaupanjem oziramo in zatekamo v svojih skrbih in potrebah k njemu. Če smo mi v življenju Bogu tako tuji, če nič, ali tako malo in slabo molimo, če pozabljamo na Gospodov dan, če se malo zmenimo za njegove zapovedi, pač ne moremo v času stiske iti s polnim zaupanjem k njemu. In če Kristus govori: »Išči ti najprej nebeškega kraljestva«, pa se danes tako mnogoteri za to kraljestvo nič ne zmenijo, pa mislijo, da si vso zemeljsko srečo lahko čisto sami pridelajo, pa za to, da bi si pripravili tukaj malo lažje in zložnejše življenje, kar tja v en dan tep-tajo božje zapovedi, pa se ne vstrašijo nobene krivice, spreminjajo sv. tempelj družinskega življenja v Sodomo in Gomoro, ali je čudno, da jih Bog prepusti njim samim, pa oni s svojo skrbjo in s svojimi grehi le slabo skrbijo sami za nebo že tukaj na tem svetu.

Tebi pa, ki si prizadevaš po svojih močeh, da si pravi otrok nebeškega Očeta, naj bo ta evangelij, to tako veselo in tolažilno oznanilo o pticah pod nebom, o lilijah na polju, o nebeškem Očetu, ki za vse skrbi, tolažba pri tvojih skrbih in tvojem delu. Naj ti bo ta evangelij, ki ti pravi, da zraven tebe skrbi za te in za tvoje še tudi Bog, v težkih dnevih, ko pridejo nesreče, luč, ki ti sveti in pravi, da bo Bog že našel pravi izhod. »Bil sem mlad in sem se postaral, pa nisem videl pravičnega zapuščenege«, pravi sv. pismo in to naj bo vedno tudi tvoje zaupanje.

*

Šeststoletnica prvega kitajskega misijonarja. Prvi, ki je z velikim uspehom zanesel luč Kristusove vere v ogromno kitajsko cesarstvo, je bil frančiškan Janez de Monte Korrino. Rojen je bil v Italiji, v svoji mladosti je bil vojak in sodnik, nato je stopil v red sv. Frančiška, kjer se je kmalu začel odlikovati po veliki gorečnosti. Zato so ga njegovi predstojniki poslali kot misijonarja v Azijo, kjer je deloval z velikim uspehom med različnimi narodi. Leta 1294 je prišel na Kitajsko, kjer je začel z veliko gorečnostjo oznanjevati Kristusov nauk. Do leta 1305 je krstil nad 6000 poganov, sezidal več cerkev in ustanovil veliko dobrotelčnih zavodov. Umrl je leta 1328 in je torej letos 600letnica njegove smrti. Kitajski škofje so prosili papeža, da bi velikega misijonarja prištel med blažene.

Najnovejša vera. Najnovejša vera se imenuje Mazdaznan in je doma v nekem hotelu v Svici ob Bodenskem jezeru. Njeni pristaši pravijo: »Ti trpiš, ker premišljuješ o izviru in cilju človeškega življenja, pa nič ne moreš najti. Čisto naravno. Tvoja hrana in prebava ni v redu. Drugače jej in boš čisto drugačen, boš drugače čutil, boš lahko drugače mislil in vse ti bo jasno.« In tako so začeli pristaši te nove vere, ki naj jim prinese luč, svoje posebno življenje. Jejo samo trikrat

na dan, ob pol 10., ob 12. in ob 6. uri. Pred vsako jedjo telovadijo. Za jutrek imajo čaj iz mete in tri melone, za večerjo salato z nesladkanim čajem, približno tako tudi opoldne. Če bo le res kaj pomagalo?

Zborovanje katoliških dijakov. — Mednarodna zveza katoliških dijakov visokih šol je letos imela svoje veliko zborovanje v Cambridge-u na Angleškem. Zborovanja se je udeležil tudi angleški kardinal Bourne, ki je pred leti potoval po naši državi in je velik prijatelj Jugoslovancev. Med udeleženci je bilo letos veliko Slovanov, pred vsem Čehov in Slovakov, kjer se tudi študirani stanovi z ljubeznijo oklepajo Cerkve in vere.

Rusija. Na Ruskem so v zadnjem času zopet zaprli 34 katoliških cerkev. Voditelji sedanje Rusije so se v zadnjih mesecih ponovno navalili na vero in jo hočejo zatreti. Pa se jim bo težko posrečilo, ker to ni samo vojska zoper ljudi.

NOVICE

Evharistični shod v Krškem z evharistično tridnevnicco za dekaniji Videm in Leskovec. Dne 7. septembra (prvi petek): V domači župniji običajna pobožnost v čast presv. Srcu Jezusovemu. Dne 8. septembra (M. Šmaren): V domači župniji božje službe z evharističnimi govori in sv. obhajilom; popoldne molitvena ura pred Najsvetejšim. Zvečer po Ave Mariji po vseh župnijah, pri vseh cerkvah slovesno zvonjenje in zažiganje kresov. Dne 9. septembra (nedelja): Popoldne; ob šestih v vseh župnijah cerkvah pridiga, sv. maša in skupno sv. obhajilo; od šestih do desetih v župni cerkvi v Krškem izpostavljeno presv. Rešnje Telo. Ob desetih slavnostni cerkveni govor in slovesna sv. maša pred župno cerkvijo v Krškem, nato: manifestacijsko zborovanje pred župno cerkvijo v Krškem. Popoldne: Od 13. do 14. ure v župni cerkvi v Krškem izpostavljeno Najsvetejše. Ob 14. uri pred župno cerkvijo sklepni govor, potem slovesna procesija z Najsvetejšim po Krškem iz župne cerkve in nazaj, pred cerkvijo posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim. »Povsod Boga!« Kot govorniki so naprošeni sledeči gg.: arhidijakon dr. Tomaž Klinar, eden kononikov iz Maribora, prosvetni šef ljubljanske oblasti dr. Capuder in predsednik oblastnega odbora ljubljanske oblasti dr. Marko Natlačen. Sodelujejo združeni pevski zbori obeh dekanij in mestna godba iz Krškega. V slučaju dežja se vrši nedeljska izven-cerkvena slovesnost v krških cerkvah. — Pripravljalni odbor.

Birma v ljutomerski dekaniji. V ljutomerski dekaniji bo delil zakrament sv. birme novoposvečeni škof g. dr. Ivan Tomažič po sledečem redu: v nedeljo, dne 2. septembra, pri Sv. Križu pri Ljutomeru; v ponedeljek, dne 3. septembra, v Veržeju; v torek, dne 4. septembra, v Ljutomeru; v sredo, dne 5. septembra, v Cezanjevcih; v četrtek, dne 6. septembra, pri Mali Nedelji; v soboto, dne 8. septembra, na Kapeli pri Radencih; v nedeljo, dne 9. septembra, pri Sv. Juriju ob Ščavnici; v ponedeljek, dne 10. septembra, pri Sv. Petru pri

Radgoni; v torek, dne 11. septembra, v Apačah.

Duhovniške izpremembe. Kaplan v Hočah V. Pivec pride iz Hoč k Vel. Nedelji, Martin Čepin od Velike Nedelje v Hoče, Blaž Dvoršak od sv. Antona v Slov. gor. k Št. Ilju pod Turjakom, Šparl Anton iz Št. Ilja pod Turjakom v Ljubno, Ocvirk Alojzij iz Ljubnega v Vojnik.

Vsi veroučitelji ljubljanske in mariborske oblasti se pozivajo, da takoj predložijo prijave veroučnih ur in posebne prijave za potnino za čas od 1. aprila 1928 do 30. junija 1928. Prijave je predložiti neposredno računovodstvu delegacije ministrstva financ, odseku za ljubljansko in mariborsko oblast v Ljubljani.

Začetek pouka na osnovnih šolah v mariborski oblasti. Iz pisarne velikega župana mariborske oblasti se javlja šolskim upraviteljem in učiteljstvu, da se na osnovi odloka ON št. 46.914-27 začne pouk na vseh šolah po vaseh, razven okrajev Dolnja Lendava in Murska Sobota, dne 1. oktobra, v mestih, razen Maribora, Celja in Ptuja, in trgih s pretežno kmetijskim prebivalstvom pa na osnovi izjav krajevnih šolskih odborov dne 1. septembra ali 1. oktobra, kakor je pač bila izjava. Edino veljavni so v tem oziru tozadevni odloki velikega župana, ki so bili dostavljeni od okrajnih glavarjev šolskim upraviteljem.

Naš notar v Mariboru. V Mariboru se je naselil naš notar g. dr. Anton Bartol, ki ima svojo pisarno v Sodni ulici št. 2. Gospoda notarja toplo priporočamo kot našega vrlega ter neustrašenega pristaša. Kmetje in somišljeniki, ki delate kupne, zapuščinske in ženitninske pogodbe, pomnite, da je naš notar v Mariboru g. dr. Anton Bartol, ki bo šel vsem strankam po možnosti na roko! Ne podpirajte nasprotnikov, ampak naše ljudi!

Hujskarija na veliko! Samostojni demokrati in radičevci nočejo, da bi zavladal mir v naših krajih. Spravili so se na to, da se izvrši hujskarija po vseh občinah in župnijah na veliko. Posebni špijoni iz Maribora in iz Zagreba hodijo od župnije do župnije in na skrivnem pripravljajo velike »manifestacije« za Radiča in Pribičevića. Inžener Vedernjak, ki je bil odpuščen kot uradnik agrarne reforme, se vozi od kraja v kraj in organizira te »manifestacije«. Prihodnjo nedeljo bodo prišli hrvatski poslanci s Pučljem, Pivkom, Urekom in drugimi takimi velikaši in bodo sejali nemir med naše ljudstvo. Pozivamo vse naše pristaše in prijatelje, da nasvetujejo našim ljudem, naj nihče ne gre na shode in prireditve naših nasprotnikov. Udeležujmo se povsod naših shodov, nasprotniki pa naj s svojimi maloštevilnimi pristaši ostanejo sami.

Kako radičevci lovijo pristaše! V gostilni g. Brudermana v Bresternici so neki priganjači za Radičevo stranko lovili našega pristaša, poštenega kmeta g. Čepe, naj vstopi v njih

stranko. Obljubili so mu celoletno pašo skozi tri leta na večjem travniku, ako se vpiše. Naš mož pa je rekel: Radič je mrtev, radi tega se njegovim naslednikom ne vpišem. In sedaj so dali priganjači te ničvredne stranke celo v časopise, a pozabili so na travnik. To so politični reveži, ki bi radi poštenega kmeta samo za nos vodili. Naši kmetje pa so tako pametni, da se ne dajo od takih ljudi, kot so radičevski agitatorji, imeti za norca!

Ruška nedelja se bo letos obhajala dne 9. septembra, to je prvo nedeljo po prazniku Marijinega rojstva, ko obhajamo v naši škofiji slovesnost Marijinega imena. Cerkev in vsa cerkvena poslopja se letos pridno popravljajo in prenavljajo, da zadobi staročastito ruško Marijino svetišče zopet svojo prejšnjo dostojno obliko. Mnogoštevilni romarji in Marijini častilci bodo to novico gotovo z veseljem pozdravili. Seveda vsega obilnega dela v tem letu še ne bo mogoče dovršiti, toda razveseljiva je že misel, da se je delo pričelo, mnogo že popravilo, drugo se bo storilo prihodnje leto. Zato pozdravljeni dne 9. septembra v Rušah, častilci in romarji Marijini!

Razno iz Ruš. Gibčno gasilno društvo v Bistrici si je nabavilo novo motorno brizgalno, ki je bila blagoslovljena dne 8. m. m., zdaj pa si je sezidala še velik vodnjak sredi vasi, da ima takoj pri rokah vodo, ako bi se posušil potok ali odpovedali studenci. Vodnjak je bil blagoslovljen prejšnjo nedeljo. — Isto nedeljo popoldne je bila pokopana gdč. Matilda Peteln, sestra pokojne gospe dr. Gorišekove. Bila je veliko časa odgojiteljica v odličnih družinah. — Popravila pri cerkvi in cerkvenih poslopih vrlo napredujejo. Prekrite so že strehe na vseh cerkvenih hišah in pozidani na novo dimniki, pritrjeni novi žlebovi, katerih prej sploh ni bilo. Največ dela in truda je povzročal oder za stolp, pa tudi ta je že gotov in so tesarji in zidarji že pričeli z delom na stolpu. Vse delo je v rokah odličnega strokovnjaka, gosp. mestnega stavbenika Ivana Živica iz Maribora. Vse priznanje gre v tem oziru cerkvenemu konkurenčnemu odboru, ki ni štedil ozkosrčno pri odmeri stroškov, ampak je imel pred očmi le eden cilj, dati zgodovinsko važnemu Marijinemu svetišču v Rušah zopet dostojno zunanost in s tem Rušam najlepši kinč.

Zanimivosti od Sv. Andraža v Sl. goricah. Na praznik Marijinega Vnebovzeta se je vršila slovesna blagoslovitev nove Marijine kapelice na Gibini, ki jo je dala postaviti obitelj Kocmutova. V slovesni procesiji, v spremstvu štirih duhovnikov in bogoslovcev, se je ponesel lep kip Marije Pomočnice od farne cerkve v novo prostorno kapelo, kjer je bilo zbrano mnogo domačih in tujih faranov. — Kakor Mariji v pozdrav so pribužali tudi štirje aeroplani in krožili nizko nad zbrano množico. — Pred dobrim mesecem pa se je vršila bla-